

Arrest

nr. 219 978 van 18 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. RIAD
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE *loco* advocaat H. RIAD en van attache L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 november 2015 en dient op 6 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 juni 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 15 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Hazara te behoren. U bent een 19-jarige sjjiitische moslim, meer bepaald ismailiet, en bent geboren in het dorp Joilacha in Khanabad. U woonde samen met uw ouders, 4 broers en zus in het dorp Khowja Bolak dat ook in Khanabad gelegen is. Toen u 4 a 5 jaar oud was, bent u samen met uw familie naar Pakistan gevlucht omwille van de aanwezigheid van de taliban in de regio. Na 4 jaar in Pakistan verbleven te hebben bent u met uw familie teruggekeerd naar Khanabad waar u tot uw vertrek uit Afghanistan woonde.

U heeft geen specifieke problemen gehad met bepaalde personen. Uw familie heeft wel problemen ervaren omwille van uw geloof en etniciteit. Zo werden jullie lastig gevallen door Pashtunen omdat het voor hen niet duidelijk is in wie jullie geloven en wat jullie geloof precies is. Daarnaast waren er ook problemen omwille van de algemene onveiligheid in de regio. Uw broers werden door de taliban gevraagd om zich bij hen aan te sluiten en te vechten tegen de overheid. Aan de andere kant werden jongeren ook door de arbaki gevraagd om zich bij hen aan te sluiten. U werd zelf nooit persoonlijk aangesproken door de taliban of door de arbaki.

Na de val van Kunduz in 2015 in handen van de taliban zijn uw broers Rahmatullah en Fahraddin gevlucht uit Afghanistan, ze verblijven momenteel in Turkije (volgens uw verklaring op het CGVS daterende van 27 juni 2017). Een week nadien bent u ook vertrokken uit Afghanistan. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, enkele onbekende landen en Duitsland naar België. U hebt er ongeveer een maand over gedaan om van Afghanistan tot België te komen. Op 1 november 2015 kwam u aan in België en op 6 november 2015 diende u een asielaanvraag in.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest voor de onderdrukking in uw regio maar ook voor uw leven.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw vader, de taskara van uw moeder en de enveloppe waarin deze documenten opgestuurd werden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS gehoorverslag p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet

aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot voor uw vertrek uit Afghanistan in de provincie Kunduz heeft gewoond. Vooreerst kan opgemerkt worden dat uw kennis van recente belangrijke incidenten of gebeurtenissen in uw regio niet kon overtuigen. Gevraagd naar incidenten die voor uw vertrek uit Afghanistan in uw district hebben plaatsgevonden vermeldt u vaag de val van Khanabad, de val van Kunduz en een aanslag op Mohammad Omar Pakhsaparan (CGVS p. 18). U gevraagd wanneer de val van Khanabad was zegt u dat deze samen met de val van Kunduz heeft plaatsgevonden, dat eerst de stad Kunduz en nadien het district Khanabad werden overgenomen door de taliban. U gevraagd om dit te situeren in tijd zegt u dat het ongeveer 3 jaar geleden was tijdens de ramadan feestdagen (CGVS p. 19). Uit objectieve informatie blijkt echter dat het district Khanabad in deze periode niet volledig werd overgenomen. Weliswaar was er een sterke aanwezigheid van de taliban in het district maar de taliban heeft in deze periode niet de controle over het volledige district Khanabad kunnen veroveren (zie toegevoegde landeninformatie 1). De val van het district Khanabad werd pas op 20 augustus 2016 verwezenlijkt (zie toegevoegde landeninformatie 2), u was gedurende deze periode echter niet meer in Afghanistan. Wat de val van Kunduz betreft geeft u tegenstrijdige verklaringen bij de situering hiervan. Zo zegt u eerst dat uw broers na de val van Kunduz het land hebben verlaten en dat de val van Kunduz de vierde of de vijfde feestdag van de ramadan was 2 jaar geleden (CGVS p. 7). De val van Kunduz volgde niet tijdens de ramadan maar vond plaats op 28 september 2015 en dus de vijfde dag van het offerfeest dat jaar, dus enkele maanden na de ramadan (zie toegevoegde landeninformatie 3+4). Bovendien verklaart u later in het gehoor dat de val van Kunduz ongeveer 3 jaar geleden was (CGVS p. 19). U geeft dan ook zelf tegenstrijdige verklaringen in verband met uw vertrek uit Afghanistan. U zou ongeveer een week na uw broers gevlucht zijn uit Afghanistan (CGVS p. 7). U gevraagd wanneer u precies vertrokken bent uit Afghanistan zegt u dat dit in 1393 (2014 omgerekend naar de westerse kalender) was maar dat u zich de maand niet meer herinnert. U gevraagd om uw vertrek te situeren ten opzichte van de ramadan en/of het offerfeest, zegt u dat u na de ramadan maar voor het offerfeest vertrokken bent (CGVS p. 10). Dit zou er op neerkomen dat u niet na de val van Kunduz vertrokken bent aangezien dit eind september 2015 was, maar ervoor. Uw vage kennis omtrent de val van Kunduz zou dan ook hieraan te wijten kunnen zijn. Echter brengen deze verklaringen nog een tegenstrijdigheid aan het licht, u beweerde dat u in november 2015 aangekomen was in België en dat u ongeveer 1 maand gedaan had over uw reis van Afghanistan tot België (CGVS p. 10). Indien u echter in 1393 (2014) vertrokken zou zijn dan zou u ofwel langer gedaan hebben over uw reis tot België en ofwel zou u dan eerder toegekomen zijn in België. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u het jaar niet meer weet en dat u denkt dat de val van Kunduz in 1393 was (CGVS p. 10). Deze verklaring is echter niet afdoende aangezien u geen opheldering biedt en volstaat dus ook niet om CGVS te overtuigen. Aangenomen dat u zich enkel van jaartal hebt vergist blijft de onduidelijkheid over uw vertrekdatum bestaan, immers stelt u nog aanwezig te zijn geweest in Khanabad bij de val van Kunduz (CGVS p. 7), terwijl u elders beweert tussen de ramadan van dat jaar (die in juni-juli was) en het offerfeest vertrokken te zijn (23-28 september) (CGVS p. 10).

U vernoemde ook nog de aanslag op Mohammad Omar Pakhsaparan in 1392 en hierbij zouden zijn zoon en enkele van zijn mannen omgekomen zijn (CGVS p. 13). Volgens objectieve informatie blijkt dat er een explosie is geweest in Khanabad waarbij 14 familieleden van Omar Pakhsaparan omgekomen zouden zijn (zie toegevoegde landeninformatie 5), uit deze bronnen valt echter niet duidelijk op te maken wanneer dit incident heeft plaatsgevonden waardoor de aanslag waarover u spreekt noch bevestigd, noch weerlegd kan worden. Ondanks dat u meermaals de kans geboden werd om andere incidenten te vermelden kon u geen andere voorbeelden geven (CGVS p. 17+18+20). Het is toch wel opvallend dat u, die beweert tot de val van Kunduz in Khanabad, Afghanistan verbleven te hebben (CGVS p. 7+10), verder geen enkel incident kan noemen terwijl de taliban sinds april 2015 actief bezig waren met het uitvoeren van hun lente-offensief en zo op 22 juni 2015 het district Dasht-i Archi veroverden, 2 dagen na de val van het district Chahar Dara dat ook in de provincie Kunduz gelegen is (zie toegevoegde landeninformatie 6). Volgens de beschikbare informatie kwam het district Khanabad niet volledig onder controle van de taliban gedurende die periode maar trokken ze op een strategische wijze hun aanwezigheid op in dit district om zo de stad Kunduz te kunnen veroveren (zie toegevoegde landeninformatie 1). Gezien de aanwezigheid van veel milities in Khanabad vonden ook regelmatig gevechten plaats in Khanabad, zowel met de taliban, de veiligheidsdiensten als onderling

(zie toegevoegde informatie 5). Vreemd genoeg vermeldt u zulke zaken niet tijdens het gehoor wanneer gevraagd wordt naar een beschrijving van incidenten 5CGVS p. 18). Er mag dan ook redelijkerwijze van u, die beweert in deze kritische periode aanwezig geweest te zijn in het district, verwacht worden dat u toch meer incidenten zou kunnen vernoemen.

U gevraagd of u tijdens de presidentsverkiezingen aanwezig was in Afghanistan zegt u dat u daar was. Echter kon u buiten het feit dat Ashraf Ghani verkozen was niets zeggen over deze verkiezingsperiode. U kon niet zeggen in welk jaar de verkiezingen hadden plaatsgevonden, noch kon u spreken over de extra veiligheidsmaatregelen die door de overheid genomen werden (CGVS p. 10-11). Nochtans trok de overheid het aantal veiligheidstroepen sterk op om de veiligheid tijdens de verkiezingen te garanderen, hierbij richtte de overheid zich dan ook vooral op de districten Chahar Dara, Dasht-i Archi en Khanabad (zie toegevoegde landeninformatie 7). Uit deze informatie blijkt bovendien dat er gedurende deze periode verschillende incidenten hebben plaatsgevonden, zoals onder andere de aanslag op Islam Hussein, hoofd van criminal investigation unit in Khanabad en de aanslag op Mir Alam tijdens een buzkashi-spel in Kunduz. Ter verklaring voor uw gebrekkige kennis zei u dat u minderjarig was toen en dus niet weet welke maatregelen er genomen werden (CGVS p. 11). Deze verklaring is echter niet valabel, u was een adolescente jongen die buiten kwam en ook naar de moskee en naar school ging (CGVS p. 6+10), bovendien gaf u aan dat uw vader had gestemd tijdens de verkiezingen (CGVS p. 11), u zou ten minste gezien of gehoord kunnen hebben wat er rondom u gebeurd, er mag dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over deze verkiezingen. Het feit dat u niets kan zeggen over deze periode en, zoals hierboven vermeld, ook niet kan spreken over de incidenten die hebben plaatsgevonden in dat jaar, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Khanabad tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan.

De geloofwaardigheid van uw verblijf in Khanabad tot uw vertrek naar Europa wordt verder ondermijnd wanneer gepeild wordt naar uw kennis van bekende figuren in de regio. U gevraagd naar de provinciegouverneur van Kunduz bij uw vertrek zegt u correct dat dit Mohammad Omar Safi was. U kan echter geen verdere informatie over hem geven, enkel dat de val van Kunduz onder zijn ambt was (CGVS p. 11). U gevraagd wie zijn voorganger was, zegt u dat u dit niet weet. U gevraagd of u Hamidullah Danish, Ghulam Sakhi Baghlani of Samiullah Qatra kent, geeft u telkens aan deze personen niet te kennen (CGVS p. 11). Dit waren echter belangrijke personen in Kunduz. Ghulam Sakhi Baghlani was de voorganger van Mohammad Omar Safi, Hamidullah Danish was "deputy" gouverneur en Samiullah Qatra was veiligheidshoofd van de provincie Kunduz tot 2012 (zie toegevoegde landeninformatie 8). Bovendien wist u ook niet wie het veiligheidshoofd van de provincie Kunduz was recent voor uw vertrek uit Khanabad (CGVS p. 11). U gaf wel aan dat de arbaki-commandanten controle hadden over Khanabad. Hierop werd er u gevraagd om enkele commandanten op te noemen. U vermeldde commandant Nawid, Qadir, Matin en Mohammad Omar Pakhsaparan (CGVS p. 12). Over commandant Matin kon u wel zeggen dat hij Hazara was en de controle had in Khowja Bolak en over commandant Mohammad Omar Pakhsaparan vermeldde u een aanslag, zie supra. Verder kon u niet zeggen over welke regio Pakhsaparan heerste, noch kon u meer informatie geven over de lokaal bekende commandanten Qadir en Nawid (CGVS p. 13). Van iemand die afkomstig is uit Khanabad, een district waar arbaki-commandanten een grote rol spelen, mag er redelijkerwijze verwacht worden dat uw kennis over deze invloedrijke commandanten breder zou zijn. U gevraagd wat de reputatie was van de arbaki in uw district, zegt u dat u niets slecht heeft gehoord over hen en dat er over het algemeen positief werd gesproken over de arbaki omdat ze voor de veiligheid van de regio zorgden (CGVS p. 13). Uit objectieve informatie blijkt echter dat de dorpingen her en der toch niet zo tevreden waren over de arbaki omdat deze de dorpingen vaak lastig vielen en Ushar of Zakat eisten van hen in ruil voor het beveiligen van de regio. Zo is zelfs volgens veel lokale inwoners van Khanabad niet de taliban de grootste bedreiging voor hun veiligheid en leven maar klagen ze eerder over de arbaki (zie toegevoegde landeninformatie 9). Bovendien blijkt uit deze informatie dat deze commandanten vaak de strijd aangaan tegen elkaar omwille van gronden in de regio waarover ze controle hebben of het verzamelen van Ushar van de lokale bevolking. Het feit dat u hier niets over kan zeggen tijdens het gehoor op het CGVS, doet het CGVS verder twijfelen over uw verblijf in de regio. U zegt dat Hayatullah Amiri districtshoofd van Khanabad was toen u vertrok maar verder kon u niets zeggen over hem, u kon zelfs niet zeggen of hij al dan niet al voor een lange periode districtshoofd was geweest. U kon ook niet zeggen wie zijn voorganger was (CGVS p. 16). Gevraagd of u Soufi Habib Habibullah kent, veiligheidshoofd van het district die omkwam nadat een mijn ontplofte, zegt u deze persoon ook niet te kennen (zie toegevoegde landeninformatie 10). Uit dit alles blijkt dat uw kennis omtrent deze bekende personen in Khanabad en Kunduz zeer beperkt is, u kan als het ware slechts enkel hun namen opnoemen zonder verder details of anekdotes, waardoor het CGVS overtuigt is dat u niet in Khanabad heeft verbleven tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan.

U kon enkele dorpen rond uw eigen dorp opnoemen maar gevraagd om andere dorpen rond het districtscentrum op te noemen, zegt u dat u geen andere dorpen kent (CGVS p. 5-6). Op willekeurige basis werden enkele dorpsnamen opgenoemd maar u gaf telkens aan deze dorpen niet te kennen (CGVS p. 5). Verder was uw algemene kennis over de regio ook zeer beperkt, zo kon u slechts 1 school opnoemen, herkende u Chawk-e Khanabad niet op een foto, ondanks dat u dit plein wel vermeldde op de weg naar het districtscentrum, en kon u slechts 1 kliniek opnoemen (CGVS p. 6+7+9). U kon wel spreken over de verhardingswerken van de weg naar het districtscentrum en u vermeldde ook nog de renovatie van het districtshuis van Khanabad. Echter gaf u zelf aan dat deze constructie en renovatiewerken respectievelijk 4 jaar geleden en 6 jaar geleden plaatsvonden waardoor dit niet voldoende is om uw continue verblijf tot uw beweerde vertrek uit het district aan te tonen en hoogstens kan wijzen op het feit dat u daar mogelijk ooit geleefd heeft of geweest bent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot de val van Kunduz in 2015 in het district Khanabad gelegen in de provincie Kunduz verbleven te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België continu in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 27 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond

en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Naast het feit dat uw verblijf in Khanabad tot 2015 ongeloofwaardig is, zijn de asielmotieven die u aanhaalt ook niet geloofwaardig. U haalde immers geen feiten of elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat u Afghanistan verlaten hebt uit een persoonsgerichte en gegronde vrees voor vervolging omwille van uw ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep zoals bepaald in de vluchtelingenconventie van Genève; of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer, een dergelijke vrees dient te hebben. Tijdens het spontaan uiteenzetten van uw asielmotieven haalde u aan dat jullie veel problemen gekend hebben omwille van jullie geloof. U zei dat jullie werden lastig gevallen door Pashtunen omdat jullie ismaïliet en Hazara zijn, dat het voor hen niet duidelijk is wat jullie geloof precies is (CGVS gehoorverslag p. 19). Echter werd er u eerder in het interview gevraagd of er enige conflicten waren tussen de verschillende etnische groepen in uw dorp of Khanabad en hier zei u slechts dat er soms conflicten waren tussen Pashtunen en Tadzjieken maar dat u niet wist waarover die conflicten gingen (CGVS p. 14). U maakte geen vermelding van enige conflicten tussen Pashtunen en Hazara. Hiermee geconfronteerd zegt u "Ik heb het toen niet gezegd maar nu toch wel?" (CGVS p. 19). U gevraagd om welke redenen u het toen niet vermeld heeft zegt u dat ze niet altijd problemen hebben met jullie en dat ze heel af en toe problemen maken (CGVS p. 20). Gelet op deze verklaring gaat het CGVS er van uit dat deze problemen niet in die mate zijn dat er hieruit een vrees voor vervolging zou bestaan. U gaf dan ook, zowel bij het CGVS als bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), zelf aan dat u geen persoonlijke problemen heeft gehad in Afghanistan (CGVS p. 19, Vragenlijst CGVS vraag 3 punt 5).

Verder haalde u de algemene onveiligheid in de regio aan als vrees. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw verblijf in Khanabad, kan er aan deze beweerde vrees ook geen geloof gehecht worden. Daarenboven zijn de motieven die u hier aanhaalt ook niet geloofwaardig. U verwijst in deze context naar de aanwezigheid van de taliban en van de arbaki in uw regio (CGVS p. 19). De taliban zouden uw broers gevraagd hebben om zich aan te sluiten bij hen. U gevraagd om verduidelijking te brengen over de manier waarop dit gevraagd werd zegt u dat een zekere Salim, zelf talib, uw vader had aangesproken over de rekrutering van uw broers (CGVS p. 21). Tijdens het interview bij DVZ had u aangegeven dat de taliban mensen van uw etniciteit zonder reden vermoorden (Vragenlijst CGVS vraag 3 punt 5). U op het CGVS dan gevraagd om welke redenen de taliban dan als soennieten sjiïeten zouden willen rekruteren zegt u dat het niet uitmaakt voor hen en dat ze enkel meer manschappen willen. U zei evenwel ook dat u niet zeker bent van deze verklaring (CGVS p. 20). Indien uw broers werkelijk gevraagd zouden zijn om zich aan te sluiten bij de taliban, dan mag er ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u deze vraag met meer zekerheid had kunnen beantwoorden. Hierbij dient er ook opgemerkt te worden dat uit objectieve informatie blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt omdat ze over voldoende vrijwilligers beschikken waarop ze zich kunnen beroepen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Ten slotte gaf u aan dat jongeren ook door de arbaki gevraagd werden om zich aan te sluiten (CGVS p. 19). U verklaarde dat jongeren hiertoe ook gedwongen werden en dat de dorpelingen niets kunnen zeggen tegen de

arbaki omdat ze gewapend zijn en macht hebben. Verder zei u dat ze misbruik maken van hun macht en dat de dorpelingen hier niet blij mee waren (CGVS p. 20). Eerder werd u gevraagd wat de reputatie van de arbaki in de regio was en hier verklaarde u dat er in het algemeen goed gepraat werd over hen omdat ze voor de veiligheid van de regio zorgden en dat u geen slechte dingen heeft gehoord over hen (CGVS p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen zegt u dat ze gewapend zijn en misbruik maken van hun macht, dat ze positieve en negatieve eigenschappen hebben zoals de regio beschermen, hetgeen positief is, en het vragen aan jongeren om zich aan te sluiten, hetgeen negatief is (CGVS p. 20). Naast het feit dat de arbaki nog andere negatieve eigenschappen hadden, zie supra, zorgt de verklaring die u hier geeft niet voor enige opheldering en verklaart u ook niet om welke redenen u deze negatieve eigenschap niet eerder vermeld heeft. U werd zelf nooit persoonlijk aangesproken, noch door de taliban, noch door de arbaki (CGVS p. 21). Afgaande op uw verklaringen is het CGVS van oordeel dat u niet gevlucht bent omwille van een persoonlijke bedreiging of een zwaarwichtige vorm van vervolging, waardoor u niet in de hoedanigheid van vluchteling kan worden erkend.

Gezien er ook geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient er ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS kunnen wijzigen. Uw taskara en de taskara van uw vader en moeder zijn niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Immers kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), 1, A van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, Genève, 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953 (hierna de Vluchtelingenconventie), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.1. De verzoekende partij betoogt dat *in casu* te weinig rekening werd gehouden met haar profiel. De verzoekende partij beklemtoont dat ze een zeer jonge man is, die weinig geschoold is en bovendien van Hazara afkomst is. In de aanvullende nota van 19 juli 2018 betoogt de verzoekende partij dat:

“I. Nieuwe elementen: waarheid omtrent zijn laatste verblijfplaats

In de bestreden beslissing dd. 15.09.2017 wordt terecht aangegeven dat er geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat verzoeker in het district Khanabad (provincie Kunduz) verbleef tót aan zijn vertrek.

Verzoeker heeft inderdaad niet de waarheid verteld omtrent zijn laatste verblijfplaats, voorafgaand aan zijn aankomst in Europa.

Verzoeker verbleef de laatste jaren voordat hij naar Europa kwam, in Pul-e-Khumri, in de provincie Baghlan. Zijn familie (ouders, zus en drie broers) verblijft nog steeds in Pul-e-Khumri.

Verzoeker heeft enorm veel spijt dat hij hierover heeft gelogen maar had schrik dat er geen geloof zou worden gehecht aan zijn verblijf in Baghlan omdat hij en zijn familie oorspronkelijk afkomstig zijn uit Kunduz. De taskara's die hij bij het CGVS heeft voorgelegd werden ook opgesteld in Kunduz en hierdoor vreesde verzoeker dat er geen geloof zou worden gehecht aan zijn relaas. Verzoeker kwam in

België aan als minderjarige, bevestigd na leeftijdsonderzoek maar kreeg toch geen voogd toegekend omdat het maar voor een korte duur was. Hij werd slecht geadviseerd en hij riskeert hier nu het dupe van te worden terwijl hij weldegelijk nood heeft aan bescherming.

Verzoeker legt thans verschillende documenten voor om zijn relaas, in het bijzonder zijn verblijfplaatsen, te staven:

1) Schoolrapport:

/

Verzoeker ging in Pul-e-Khumri naar school, in de "Park shamarq school", in Shamarq, Pul-e- Khumri. Verzoeker zat in de 1ste klas in 1993 (stuk 1).

2) Attest van de moskee en madrassa van de Ismaili groepering

De moskee bevestigt dat de familie van verzoeker in Pul-e-khomri woont. Het document is ondertekend door de mukee (= mullah voor Ismaili gemeenschap) van de moskee (stuk 2).

3) Geboorteakte

Geboortakte van de jongere broer van verzoeker, Shabir Ahmed. Hij is geboren in het Aga Khan ziekenhuis te Karachi (Pakistan) dat enkel openstaat voor de leden van de Ismaili gemeenschap (stuk 3).

4) Focus kaarten

Dit zijn de kaarten die leden van de Ismaili gemeenschap krijgen vanwege de NGO Aga Khan in Pakistan. De organisatie noemde vroeger Focus Humanitarian Assistance en maakt deel van de Aga Khan Development Network. De organisatie verleent voornamelijk humanitaire hulp (stuk 4).

De organisatie is in handen van de imam (Karim) Aga Khan, spirituele leider van de Ismailieten:

"His Highness the Aga Khan, the founder and chairman of the Aga Khan Development Network, is the 49th hereditary Imam (Spiritual Leader) of the Shia Ismaili Muslims. In Islam's ethical tradition, religious leaders not only interpret the faith but also have a responsibility to help improve the quality of life in their community and in the societies amongst which they live/"]

a) De kaart van verzoekers vader: hij is in 1998 reeds vertrokken naar Pakistan. Hij is toen vertrokken met zijn broer naar Peshawar omwille van de conflicten met de Taliban in het dorp. Ze zijn teruggekeerd naar Afghanistan en nogmaals vertrokken met de ganse familie (stuk 5).

b) De kaarten van de rest van de familieleden: zij zijn in 1999 vertrokken naar Karachi (stuk 6)

5) Foto's

a) foto van de familie voor de viering van Eid (voor hun eigen huis in Pul-e-Khomri), marna en zus binnen in het huis (stuk 7);

b) familie staat voor een blauw hek, dit is een schrijn in Shamarq (dorp in Baghlan) waar de mensen een keer per jaar op bedevaart komen bidden (stuk 8);

c) Verzoeker (in blauwe T-shirt) in Pul-e-Khomri, in Talaashi. Dit is de vorige woonplaats van het gezin en met de familie in Talaashi in de sneeuw (stuk 9);

d) Verzoeker (in rode T-shirt) en zijn familie in Pul-e-Khomri, in Tapai Farhad. Dit is een plaats waar mensen vaak samenkomen om te picknicken voor Nieuwjaar (stuk 10);

Verzoeker beschikt over alle documenten in origineel exemplaar. Hij zal deze ter zitting neerleggen, samen met een beëdigde vertaling van de stukken.

Voor het overige heeft verzoeker de waarheid verteld. Zowel over zijn verblijfplaatsen als de reden voor zijn vertrek:

Verzoeker en zijn familie zijn oorspronkelijk van Kunduz, Afghanistan. Zoals op de focus kaarten staat is het gezin in 1999 vertrokken naar Pakistan en zijn ze gaan wonen in Karachi. Verzoekers kleinste broer is daar ook geboren. Na ongeveer 4/5 jaar, is de familie teruggekeerd, maar dus niet naar Kunduz maar naar Pul-i-Khomri.

Dit stemt overigens overeen met de objectieve informatie omtrent de "Ismailieten in Afghanistan:

"Ismaili people are a Shia ethnic group that is primarily but not exclusively Hazara, and has a substantial population in Baghlan. Ismaili communities in Afghanistan are less populous than the Imami who consider the Ismailis heretical. They are found primarily in and near the eastern Hazarajat, in the Baghlan area north of the Hindu Kush, among the mountain Taiik of Badakhshan, and amongst the Wakhi in the Wakhan Corridor.

The spiritual leader of all Ismailis world-wide is the Agha Khan, who currently resides in France. The Agha Khan became Imam of the Shia Imami Ismaili Muslims in 1957. He is the 49th hereditary Imam of the Shia Imami Ismaili Muslims and a direct descendant of the Prophet Muhammad through his cousin and son-in-law Ali, the first Imam, and his wife Fatima, the Prophet Muhammad's daughter. The Ismailis live in 25 countries, mainly in West and Central Asia, Africa and the Middle East, and North America and Western Europe. Roshan, Afghanistan's largest telecommunications provider, is partially owned by the Agha Khan Fund for Economic Development which owns 51 percent of Roshan. Western companies own the other 49 percent.(...)"2(wij onderlijnen)

Men leest ook in een rapport van de UNHCR van mei 2011 omtrent de vlucht van verschillende ismailiti gezinnen naar Pakistan en hun terugkeer naar Baghlan:

%.)

„8. Boghlan

A group of 63 Ismaili returnee families claim that 10 Jeribs of land was allocated for each by the Najibullah Government in 1988. In 1998, when the AGE (captured the province, the Ismailis were forced to flee to Pakistan but in 2002 they returned to Afghanistan. However the Larkhabi tribe which lives across the road from the disputed land prevented the Ismaili's from accessing the area by claiming ownership to the particular land. Currently the Ismaili's are living in displacement in an area close to Pul-I-Khumri of Baghlan province (UNHCR, 11. Mai 2011, S. 24, wij onderlijnen)

Verzoekers relaas is weldegelijk geloofwaardig.

Verzoeker vraagt de vernietiging van de bestreden beslissing opdat er een nieuw onderzoek zou plaatsvinden. Verzoeker heeft immers nieuwe elementen aangehaald die een onderzoek ten gronde vereisen maar ook omdat een "herkomstcheck" mede op grond van een gehoor kan gebeuren.

II. Profiel van verzoeker werd niet in rekening genomen

Verzoeker is een sjiitische moslim, meer bepaald Ismailiet en behoort tot de etnische groep van de Hazara. Dit wordt door verwerende partij niet betwist. Gezien de focus kaarten die verzoekers thans toevoegt evenals de geboorteakte van zijn broer in het Aga Khan ziekenhuis, kan hier zeker geen twijfel aan zijn.

Uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, blijkt dat verwerende partij is nagegaan of verzoeker omwille van zijn godsdienst en etnische oorsprong, risico's zou lopen op vervolging of ernstige schade.

Nochtans, is het manifest duidelijk dat verzoeker als Hazara, sjiitische moslim en Ismailiet, een gegronde vrees heeft voor vervolging of minstens reële risico's loopt op ernstige schade.

Alle rapporten omtrent Afghanistan, inclusief die gebruikt door verwerende partij, onderstrepen het verhoogd risico op vervolging of ernstige schade, omwille van het behoren tot de Hazara groep en de sjiitische geloofstrekking:

In de "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan" stelt de UNHCR duidelijk:

/ethnic divisions in Afghanistan remain strong. The Peoples under Threat Index compiled by Minority Rights Group International lists Afghanistan as the fourth most dangerous country in the world for ethnic minorities, especially because of targeted attacks against individuals based on their ethnicity and religion. The index refers specifically to the Hazaras, Pashtuns, Tajiks, Uzbeks, Turkmen and Baluchis as ethnic minorities at risk in Afghanistan.

Omtrent de recente en concrete situatie ter plaatse, leest men in het rapport, UK Home Office, Country Policy and Information Note - Afghanistan: Security and humanitarian situation van augustus 2017:

"During the last year (2016), Shi'a Muslims, especially ethnic Hazaras, fell victim to multiple violent and deadly attacks, as well as abductions that often ended in death. The attacks were overwhelmingly claimed by or attributed to U.S.-designated terrorist groups, including the Taliban and ISIS. Reportedly, more than 500 members of the Shi'a community were injured or killed between July and November 2016. There continue to be allegations that the government failed to provide adequate security in majority-Shi'a areas" (wij onderlijnen)

The United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) publiceerde in november 2017 een rapport, waarin het gewag maakt van:

"This Protection of Civilians in Armed Conflict special report Attacks against Places of Worship, Religious Leaders and Worshipers documents a disturbing increase in attacks against places of worship, religious leaders and worshippers, particularly attacks targeting Shi'a Muslim congregations. Anti-Government Elements are responsible for nearly all such attacks" (wij onderlijnen)

Ook de Asia foundation spreekt van "a new surge of sectarian violence against the Shia community [...] with attacks on Hazaras in particular" (wij onderlijnen)

In 2016 kunnen volgende incidenten worden opgeteld:-

Juli 2016: 97 doden en meer dan 260 gewonden bij een gerichte aanslag van een protestmars die voornamelijk werd gehouden door de Hazara gemeenschap

Oktober 2016: Bomaanslag op de religieuze feestdag Ashura - een shia feestdag in de Karte-Sakhi moskee, 18 doden en 58 gewonden.

en dag later vonden nog 15 sjiitische Hazara's de dood bij een andere bomaanslag, die eveneens werd opgeëist door ISIS.

Daarnaast zijn ook ontvoeringen dagelijkse realiteit:

"In September eight Hazaras traveling from Bamiyan to Kabul were repeatedly kidnapped in Wardak province, just 150 meters away from a police checkpoint. In another incident, a group of militants

stopped two passenger vans in Ghor province. The militants singled out five passengers they identified as Hazaras, and took them away at gunpoint. According to government contacts, the Hazaras were kidnapped by the Taliban, who were hoping to exchange them for one of their commanders. One student was killed when government forces attempted to secure their release, while the rest were later freed when tribal elders intervened to mediate. In Ghazni, a student was killed during a clash between the Taliban and government security forces following a Taliban attempt to abduct six Hazara students. In October the Taliban abducted 25 Hazaras traveling on the Kabul-Bamiyan Highway. They were reportedly released through the mediation of local tribal elders. In 2017 is er sprake van toename van het geweld:

Op 24 juli 2017 vond een bomaanslag plaats nabij het huis van een leider van de Hazara gemeenschap in een Shia-wijk, waarbij 30 mensen gedood werden en 42 mensen gewond.

Op 1 Augustus 2017 werd de Jawadia moskee in Herat bestormd tijdens het avondgebed, waarbij 29 mensen de dood vonden nadat het vuur op hen werd geopend.

Op 25 Augustus bestormde een zelfmoordterrorist de Shia Imam Zamal Moskee in Kabul tijdens het vrijdaggebed, waarbij 40 mensen vermoord werden en 100 gewonden vielen.

De Afghan Analyst network spreekt van een 'wave of violence' tegen de sjiitische geloofsgemeenschap: "The wave of violence against Afghanistan's Shia community has continued with two attacks on Thursday and Friday (28 and 29 September 2017) in Kabul. In the first incident; in the late afternoon on 28 September, three people, including two policemen, were killed and 16 others injured in a blast near Pamir Cinema (at the western end of the main Maiwand Street), in the Chendawol area of Kabul's old town that has a significant Shia population, according to an Afghan media report.

In the second incident, a group of attackers, including two suicide bombers, reportedly caused blasts among Shia worshippers who were leaving Hussainia mosque in the Qala-ye Fathullah in centre-west Kabul in the early afternoon. The casualty figure was at five dead and 25 injured, at least, a few hours after the incident.

The various communities of Shia Afghans are not alone in feeling under threat. Other communities and political forces in Afghanistan have alleged, too, that the government is either incapable or unwilling of protecting them, particularly after the 'Black Week' in Kabul in June this year. There were even allegations that the security forces, or other parts of the government had colluded with the terrorists. 15 De veiligheidssituatie voor Hazara's in heel Afghanistan is verslechterd, waarschuwt ook Human RightsWatch:

"A gunman wearing an Afghan National Security Forces uniform opened fire on Shia mourners at Kabul's landmark Sakhi Shrine on Wednesday, killing 18 people and wounding 54. The attack on members of the Shia Hazara community occurred on the eve of Ashura, the Shia mourning day. Victims included four women, including Sumaya Muhammadi, a member of the Daikundi provincial council, and two children. The Islamic State, also known as ISIS, claimed responsibility for the attack.

The Shia Hazara community's agonies didn't end on the eve of Ashura. The following morning, a blast from an improvised explosive device (IED) killed at least 15 Hazaras in Afghanistan's northern Balkh province. ISIS claimed responsibility for this attack, too, its third on the country's Hazara community since the July 23 bombing of a peaceful protest in Kabul that left more than 85 dead and 400 wounded.

The security environment is worsening for all Afghans in the face of an intensifying insurgency. However, these targeted attacks on Shia Hazaras underscore their increasing vulnerability, even in big cities under firm government control. Over the past three years, insurgents have specifically targeted Hazaras traveling on rural roads for kidnap or killing."(wij onderlijnen)

Gezien verzoeker thans heeft toegegeven in Pul-e-Khomri te zijn verbleven voorafgaand aan zijn aankomst in Europa, en hij Hazara is en sjiit, dient verzoeker in hoofddeel erkend te worden als vluchteling, ondergeschikt verzoekt hij om de subsidiaire beschermingsstatus gezien de veiligheidssituatie in Baghlan waarvoor verwerende partij de subsidiaire beschermingsstatus toekent."

2.1.2. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij de originele documenten neer.

2.2. De Raad merkt op dat de verwerende partij op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en "land(en) en plaats(en) van eerder verblijf" voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren "recent en rechtstreeks" uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in een lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient.

Wel kan van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn geboorteplaats en zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat zijn werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn vrees of ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht. Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan, enerzijds niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien van waarvan het risico dient te worden beoordeeld.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit het geheel van voorgelegde documenten en verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

2.3. *In casu* wordt de Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij niet betwist. Verder heeft de verzoekende partij een begin van bewijs voorgelegd dat een verblijf in Pul-e-Khumri in de provincie Baghlan aantoonst, met name een schoolrapport, een attest van de moskee en madrassa van de Ismaili groepering en een aantal foto's. De verzoekende partij legt ook de omslag waarin de stukken verstuurd werden neer.

Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij dat zij bij aankomst in België minderjarig en naïef was. De verzoekende partij verklaart dat zij gezegd heeft dat zij en haar familie zich in het district Khanabad gelegen in de provincie Kunduz gevestigd hebben omdat de taskara's die zij neergelegd heeft in Kunduz opgesteld werden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verzoekende partij minderjarig was bij aankomst in België. Op 24 december 2015 geeft de federale overheidsdienst Justitie aan dat: *"de dienst Voogdij zal bijgevolg overgaan tot de aanwijzing van een voogd."* Uit de stukken van het administratief blijkt dat de dienst voogdij aangegeven heeft om voor de verzoekende partij te zorgen, doch werd er geen voogd aangesteld. Op het ogenblik dat de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord werd, was ze reeds meerderjarig geworden.

De verwerende partij volhardt ter terechtzitting in de vaststelling dat de verzoekende partij met haar verklaringen geconfronteerd werd en dat de stukken die neergelegd werden op zich niet volstaan gelet op de relatieve bewijswaarde van documenten. Voorts hebben de geboorteakte en de focus humanitarian assistance cards betrekking op het verblijf van de verzoekende partij en haar familie in Pakistan. Dit verblijf wordt niet betwist.

2.4. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij heden nieuwe verklaringen en elementen voorlegt met betrekking tot haar herkomst, met name de plaatsen van eerder verblijf, die fundamentele wijzigingen betreffen ten aanzien van haar eerder verzoek om internationale bescherming en die verder grondig onderzoek behoeven. Weliswaar worden deze elementen, zoals verwerende partij terecht stelt tijdens de terechtzitting, nog steeds fragmentarisch aangereikt en stellen er zich nog veel vragen over de duur en de omstandigheden van het verblijf van de verzoekende partij in Pul-e-Khumri in de provincie Baghlan, maar deze overstijgen de onderzoeksmogelijkheden die de Raad tot zijn beschikking heeft. Het gegeven dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief is omwille van een hoge graad van corruptie, heeft niet tot gevolg dat de Afghaanse documenten in elk geval en steeds van elke bewijswaarde ontdaan zouden zijn en dat de inhoud daarvan niet verder moet worden onderzocht. De relativiteit van de bewijswaarde van documenten kan immers worden opgeheven indien deze gepaard gaan met coherente en geloofwaardige verklaringen. Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de

terechtzinging en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van de voorgelegde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken deze nieuwe gegevens niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 september 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzinging op achttien april tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS